

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Věry Balejové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **TAMBU s.r.o.**, se sídlem České Budějovice, Větrná 72, proti žalovanému **Finančnímu úřadu pro Jihočeský kraj**, se sídlem České Budějovice, Mánesova 3a, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á .

Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení n e p ř i z n á v á .

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému povinnost vydat platební výměr na daň z přidané hodnoty za září 2014 ve lhůtě 10 dnů od doručení rozhodnutí soudu.

Žalobce v žalobě uvádí, že je plátcem daně z přidané hodnoty s měsíčním zdaňovacím obdobím. Žalobce podal dne 9. 10. 2014 přiznání k dani z přidané hodnoty za září 2014, ve kterém vykázal nadměrný odpočet 865.334 Kč. Žalovaný provedl dne 13. 11. 2014 místní šetření za účelem prověření nadměrného odpočtu, kdy zkopíroval 5 faktur na nákup máku a tři faktury za prodej máku. Dne 20. 11. 2014 vydal správce daně výzvu za účelem odstranění pochybností, na kterou žalobce reagoval dne 24. 11. 2014. Dne 4. 12. 2014 žalobce podal stížnost řediteli Finančního úřadu pro Jihočeský kraj na pomalý postup správce daně a žádost o urychlené dokončení řízení a vrácení nadměrného odpočtu. Následujícího dne správce daně ohlásit fyzickou kontrolu skladů obou dodavatelů máku, a to u Zemos Dubčice s.r.o. a Vopol a.s. Dne 9. 12. 2014 byl žalobce seznámen s tím, že pochybnosti u správce daně i nadále trvají a současně s jednatelem žalobce na místě zahájena daňová kontrola za předmětné období září 2014. Následně byla vydána výzva k součinnosti třetích osob, odpovědi na součinnost převzal správce daně dne 23. 12. 2014 a 7. 1. 2015. Žalobce dne 10. 2. 2015 podal žádost o prošetření způsobu vyřízení stížnosti Odvolacím finančním ředitelstvím v Brně. Dne 24. 2. 2015 vydal správce daně výzvu k odstranění pochybností ohledně zdaňovacího období září 2014, na kterou žalobce reagoval dne 19. 3. 2015. Odvolací finanční ředitelství odložilo dne 12. 3. 2015 stížnost žalobce. Dne 19. 6. 2015 žalobce podal u Odvolacího finančního ředitelství v Brně podnět na ochranu před nečinností dle § 38 daňového řádu. Tento podnět byl dne 17. 7. 2015 odložen s tím, že se odvolací finanční ředitelství nemůže vyjadřovat v této fázi k postupu správce daně. Žalobce má za to, že žalovaný má k dispozici všechny potřebné podklady, jedná se proto o nedůvodné prodlužování doby kontroly, kdy více než 10 měsíců kontroluje osm dokladů. Žalovaný tak bezdůvodně zadržuje vrácení řádně uhrazeného DPH, přestože má možnost zkontrolovat fyzicky nakládku máku do zahraničí. Na tuto možnost žalovaný záměrně opakovaně nereflektuje. Žalovaný nevrácením nadměrného odpočtu zablokoval žalobci téměř veškeré provozní finanční prostředky, což v konečném důsledku způsobilo finanční ztrátu za rok 2014. Žalobce dodržel lhůtu k podání žaloby dle § 80 s.ř.s., neboť podává žalobu do 1 roku ode dne, kdy ve věci žalovaný učinil poslední úkon. Rovněž žalobce vyčerpal všechny právní prostředky ochrany, jež mu daňový řád umožňuje.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby, neboť nadále probíhá u žalobce daňová kontrola týkající se zdaňovacího období září 2014, která nebyla ukončena. Žalovaný odkázal na judikaturu NSS s tím, že v daném případě ochrana před nečinností nepřichází v úvahu, neboť daňová kontrola nebyla ukončena vydáním zprávy o daňové kontrole, proto předmětná žaloba nepředstavuje účinnou ochranu žalobce před nečinností. Jestliže by soud nařídil správci daně rozhodnout ve věci, aniž by byla projednána a podepsána zpráva o daňové kontrole, připravil by daňový subjekt o práva, která mu zákon v souvislosti s ukončením daňové kontroly přiznává. V daném případě daňová kontrola nadále probíhá a jsou v ní činěny správcem daně další úkony. Konkrétně od 24. 2. 2015, kdy žalobce tvrdí, že od této doby žalovaný neučinil žádný úkon, bylo učiněno dalších deset úkonů. V daném případě má žalovaný pochybnosti o tom, zda tvrzená intrakomunitární plnění byla uskutečněna, tak jak je deklarováno žalobcem a zejména má pochybnosti o tom, že zboží bylo žalobcem dodáno tvrzeným odběratelům. Žalovaný dosud shromažďuje důkazní prostředky v rámci probíhající kontroly, které budou následně hodnoceny. Daňový řád nestanoví žádnou lhůtu pro vydání rozhodnutí o stanovení daně v rámci vyměřovacího řízení. Na daný případ, proto nelze aplikovat § 38 odst. 1 daňového řádu. Rovněž aplikace ustanovení § 38 odst. 2 nepřichází v úvahu. Posledním úkonem v předmětné věci je rozhodnutí o ustanovení znalce z dne 29. 7. 2015. Z toho plyne, že žalovaný není nečinný, neboť zjišťuje konkrétní skutečnosti, které mají osvědčit fakticitu týkající se deklarovaných plnění, na základě nichž žalobce uplatnil nárok na odpočet daně z přidané hodnoty. Žalovaný v současné době nemá shromážděny veškeré důkazní

prostředky, jejich provedení za stávající situace není odvislé od jeho činnosti (mezinárodní dožádání). Proto žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou.

Žalobce podal žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 odst. 1 s.ř.s., dle něhož ten kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalobce tedy požaduje, aby soud zkoumal, zda správní orgán není nečinný.

Náležitosti žaloby na nečinnost jsou stanoveny v § 80 odst. 3 s.ř.s. Žaloba musí obsahovat označení věci ve které se žalobce ochrany proti nečinnosti domáhá, vylíčení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se žalobce dovolává a návrh výroku rozsudku. Žaloba tedy musí spočívat v uvedení skutečností nasvědčujících tomu, že žalovaný je nečinný a že byly splněny podmínky pro projednání žaloby soudem. Žalobou proti nečinnosti podle § 79 odst. 1 s.ř.s. se lze domáhat vydání rozhodnutí nebo osvědčení. Tuto žalobu nelze užít tam, kde žalovaný tuto jednoznačnou povinnost nemá. V daném případě zaleží na posouzení skutkových okolností, zda správce daně rozhodnutí má vydat. Tento závěr plyne z rozsudku NSS ze dne 10. 10. 2012 čj. 1Ans 10/2012-52.

V daném případě není sporu o tom, že žalobce podal přiznání k dani z přidané hodnoty za září 2014 s vykázaným nadměrným odpočtem ve výši 865.334 Kč. Žalobce podal dne 19. 6. 2015 podnět na ochranu před nečinností dle § 38 daňového řádu, který byl Odvolacím finančním ředitelstvím v Brně dne 17. 7. 2015 odložen.

V daném případě byl vůči žalobci zahájen postup k odstranění pochybností výzvou Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, přičemž důvodem byl vykázaný nadměrný odpočet na dani z přidané hodnoty za měsíc září 2014. Předložené doklady správce daně neuznal dostatečnými k odstranění pochybností, a proto byla zahájena daňová kontrola. Žalobce neuspěl se stížností proti postupu správce daně ani s podnětem k odstranění nečinnosti. Žaloba byla žalobcem podána dne 13. 8. 2015, tedy v průběhu daňové kontroly. Žalobou se tedy žalobce domáhá ukončení nečinnosti, a to vydáním rozhodnutí.

Podle § 80 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí a není-li taková lhůta stanovena, ode dne kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon. Dne 14. 7. 2015 žalobce zaslal žalovanému žádost o rychlý a efektivní postup kontroly. Dne 17. 7. 2015 Odvolací finanční ředitelství v Brně odložilo podnět žalobce na ochranu před nečinností dle § 38 daňového řádu. Z toho je zřejmo, že v daném případě byla dodržena lhůta k podání žaloby dle § 80 s.ř.s., neboť jestliže nečinnostní žaloba byla podána dne 13. 8. 2015 stalo se tak nepochybně v zákonné roční lhůtě.

Ze správního spisu soud zjistil, že poté co žalobce podal přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2014, žalovaný provedl dne 13. 11. 2014 místní šetření a následně dne 20. 11. 2014 vydal výzvu k odstranění pochybností týkajících se uplatněného nároku na odpočet daně ve výši 865.334 Kč a osvobozených plnění ve výši 1.131.570 Kč při dodání zboží do jiného členského státu. Uvedenou výzvou byl tak zahájen postup k odstranění pochybností. Na výzvu žalobce reagoval dne 21. 11. 2014 a následně správce daně vydal výzvu k součinnosti třetích osob a dožádal Finanční úřad pro Pardubický kraj, územní pracoviště ve Svitavách a Finanční úřad pro Jihočeský kraj, územní pracoviště v Českém

Krumlově o informace. Dne 9. 12. 2014 byl sepsán se žalobcem protokol o ústním jednání, při kterém byl žalobce seznámen s výsledkem postupu k odstranění pochybností a byla téhož dne zahájena i daňová kontrola. V prosinci 2014 žalovaný obdržel odpověď od Komerční banky, a rovněž tak od ostatních správců daně na základě výzvy k součinnosti třetích osob. V lednu 2015 žalovaný odeslal žádost o mezinárodní výměnu informací rumunské daňové správě a britské daňové správě a následně v únoru 2015 byla vydána výzva k prokázání skutečností. V březnu 2015 byla řecké daňové správě odeslána žádost o výměnu informací. Žalobce reagoval dne 19. 3. 2015 na výzvu k prokázání skutečností. V dubnu 2015 provedl žalovaný opětovně místní šetření, o čemž byl sepsán záznam. Dne 20. 4. 2015 byla žalovaným vydána opětovně výzva k odstranění pochybností ve věci podaného daňového přiznání, a to za zdaňovací období únor 2015. Na tuto výzvu žalobce reagoval dne 24. 4. 2015. Dne 13. 5. 2015 byla rumunské daňové správě odeslána žádost o výměnu informací a v červnu 2015 byla opětovně žalovaným odeslána žádost o výměnu informací britské daňové správě. Dne 30. 6. 2015 byl žalovaným sepsán protokol o ústním jednání ve věci seznámení žalobce s výsledkem postupu k odstranění pochybností a zahájení daňové kontroly za zdaňovací období únor 2015. Dne 10. 7. 2015 žalovaný vypracoval stanovisko k žádosti o zaslání podkladů k prověření podnětu žalobce dle § 38 daňového řádu. Dne 17. 7. 2015 žalovaný zaslal žalobci výzvu k prokázání skutečností ohledně zdaňovacího období únor 2015. Dne 20. 7. 2015 obdržel žalovaný odpověď na mezinárodní výměru informací z Rumunska a dne 29. 7. 2015 žalovaný vydal rozhodnutí o ustanovení tlumočnicka za účelem překladu písemností zaslaných z Rumunska. Dne 3. 8. 2015 žalovanému byly doručeny překlady do českého jazyka, protokoly zaslané rumunskou daňovou správou. Z uvedeného přehledu úkonů učiněných ze strany žalovaného je patrné, že v daném případě nejde o nečinnost správce daně v projednávané věci, jestliže činí průběžně úkony.

U žalobce byla zahájena daňová kontrola, která nadále probíhá. Ze strany správce daně jsou zajišťovány konkrétní důkazy, které mají osvědčit fakticitu deklarovaných plnění na základě kterých žalobce uplatnil nárok na odpočet daně z přidané hodnoty. V daném případě správce daně má pochybnosti o tom, zda tvrzená plnění byla uskutečněna tak jak je žalobcem deklarováno. Zejména má dle výzev zaslaných žalobci pochybnosti o tom, zda zboží bylo žalobcem dodáno tvrzeným odběratelům. Žalovaný již obdržel odpovědi na základě žádosti o mezinárodní výměnu informací, a to od britské daňové správy. Tato odpověď však dle správce nebyla úplná, nebyly mu zaslány požadované písemnosti, proto žalovaný dne 25. 6. 2015 odeslal britské daňové správě novou žádost o poskytnutí informací. Na tuto jeho žádost nebylo dosud odpovězeno. Žalovaný tedy zatím je ve fázi, kdy shromažďuje důkazní prostředky, které budou následně jím hodnoceny.

Soud poznamenává, že dle § 1 odst. 2 daňového řádu je smyslem a účelem daňového řízení stanovení a vybrání daně ve správné výši. Daňový řád nestanoví, že by neuspokojené nároky daňových subjektů při placení daní zanikly jinak, než marným uplynutím lhůty pro placení daně, která činí 6 let. Nárok daňového subjektu na plnění z titulu jeho daňově právního vztahu ke státu, je tedy časově limitován jen prekluzivní lhůtou pro jeho přiznání či vyplacení. Domáhá-li se plnění na základě takového nároku, je na správci daně, aby se s požadavkem daňového subjektu patřičným procesním postupem vypořádal, tj. aby mu zákonem předepsaným způsobem dal najevo, jak na jeho tvrzený nárok nahlíží, vydal o tom rozhodnutí, učinil faktický úkon. Neučinil-li tak, tj. zůstane-li správce daně nečinný, je teprve daňový subjekt oprávněn domáhat se nápravy, nejprve podle § 38 daňového řádu. Není-li takto uspokojen, má daňový subjekt k dispozici prostředek soudní ochrany, tj. žalobu na ochranu před nečinností správního orgánu.

V daném případě ze shora uvedených skutečností soud učinil závěr, že žalovaný nečinný není, jestliže zajišťuje důkazní prostředky v rámci probíhající daňové kontroly, při které prověřuje tvrzení daňového subjektu, která jsou rozhodná pro správné zjištění a stanovení daně. Daňovou kontrolou jsou totiž ověřována tvrzení daňového subjektu. V daném případě byla daňová kontrola zahájena ohledně září 2014 a následně byla rozšířena i na měsíc únor 2015. Daňová kontrola nebyla dosud ukončena vydáním zprávy o daňové kontrole, proto s odkazem na rozsudek NSS čj. 9Afs 279/2014-29 ze dne 5. 2. 2015 se žalobce nemůže v dané fázi daňové kontroly domáhat vydání platebního výměru žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, jestliže dosud nebyla projednána a podepsána zpráva o daňové kontrole. Ve shora citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud učinil závěr, že „podání nečinností žaloby připadá v úvahu pouze, je-li zákonem předpokládaným ukončením probíhajícího postupu vydání rozhodnutí či osvědčení“. V daném případě tomu tak není. Vydání platebního výměru je tedy možno v rámci nečinnostní žaloby požadovat až poté, co byla projednána a podepsána zpráva o daňové kontrole, tedy jsou-li splněny všechny podmínky, které pro vydání tohoto typu rozhodnutí být splněny musí, a nečinnost správce daně spočívá právě v nevydání rozhodnutí. V situaci, kdy by soud nařídil správci daně rozhodnout ve věci, aniž by byla projednána a podepsána zpráva o daňové kontrole, připravil by daňový subjekt o práva, která mu zákon v souvislosti s ukončením daňové kontroly přiznává (tedy zejména možnost vyjádřit se k výsledku kontrolního zjištění).

Soud proto učinil závěr ze spisového materiálu, že ze strany žalovaného jsou činěny konkrétní úkony, které jsou nezbytné pro ukončení daňové kontroly, a proto dospěl k závěru, že žalovaný není nečinný a žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu jako nedůvodnou zamítl podle § 81 odst. 3 s.ř.s.

Soud dodává, že pro rozhodnutí o tom, zda žaloba na ochranu proti nečinnosti je důvodná nebo ne je nepodstatné, zda nečinnost správního orgánu se nějak bezprostředně dotýká práv či oprávněných zájmů žalobce nebo nikoliv. V ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s. taková podmínka stanovena není. Zákon nevyžaduje nezbytně, aby s nečinností byly spjaty negativní účinky. Zákon vychází totiž z toho, že sama nečinnost takovým negativním účinkem ve vztahu k účastníkovi je. Žaloba na ochranu nečinnosti přichází vždy v úvahu tam, kde je správný orgán nečinný, přičemž při rozhodování o žalobě proti nečinnosti správního orgánu se posuzuje pouze to, zda existuje povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí ve věci samé.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy žalovaný, který měl v řízení úspěch se práva na náhradu řízení se vzdal.

Soud rozhodl rozsudkem bez jednání, neboť účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas (§51 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 15. října 2015

JUDr. Věra Balejová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení :
Prázdna Jaroslava